

NIEUWJAARSTOESPRAAK

U kent het liedje van Anneke Grönloh nog wel. We schalden het uit langs kerken en pleinen in die eind vijftiger begin zestiger jaren.

Brandend Zand en een verloren land
En een leven vol gevaar
Brandend Zand berooft je bijna van 't verstand
En dat alles komt door haar.

Dat laatste is natuurlijk met een ironische knipoog naar de viering van zojuist. Maar het lijkt wel of alles letterlijk brandt, bossen, landerijen, huizen, auto's,.... en vuurwerk of niet dat onbestemde gevoel dat er meer aan de hand is verlaat mij niet meer. Het lijkt of er een soort aanval gaande is op alles wat je dierbaar is. Dreigingen alom om nog maar te zwijgen van het Midden Oosten.

En daar staan wij dan, onze Haagse Dominicus die een jubileumjaar ingaat. Tien jaren zijn omgevlogen en ik herinner me de eerste viering samen met de Lukaskerk nog als de dag van gisteren. We bestaan tegen de verdrukking in, want statistisch zijn we eigenlijk niet zichtbaar op de kaart van levensbeschouwelijk Nederland. Ja schreeuwerig duidelijk zijn er de cultuurchristenen, maar dat heeft meen ik met ons helemaal niks te maken. Wij zijn geen museum van rituelen, geen mausoleum van oude grafkelders en vergane glorie, maar een levende gemeenschap en we doen waar je steeds minder voor uit durft te komen uit angst verkeerd te worden begrepen. We zingen liedjes dat het een aard heeft, plengen daarbij soms een traan van geraaktheid en delen onze diepste menselijkheid in brood en wijn. Schamel, maar het is een manier om te zeggen dat we elkaar zien staan, zien zitten en misschien wel stiekemweg van elkaar houden. Liefde die ons bijeen houdt en we laten ons niets meer gezeggen door al die strakke kerkverbanden die ons oplegden wat we moesten geloven en doen.

Maar vrijheid is ook lastig, want pas op voor de nieuw verworven routines, want ook die kunnen verstikkend zijn.

Na tien jaar wordt het ook tijd voor een wisseling van bestuursplekken. Jos van der Eijden en Hans Opschoor gaan het bestuur verlaten. Jos behoort tot de oprichters, een pietje precies, een effectief bestuurder en een zorgvuldig secretaris. Sommigen van ons hebben ideeën, maar Jos maakt het af. Grote dank Jos! Trouw, gerechtigheid en genade. Niet minder voor Hans die wat later bij het bestuur aanschoof. Grote lijnen, Groene Dominicus mede opgezet en bijhouden van de activiteiten buiten de vieringen. Eerst hadden we bijna niets daarvan, toen kwam Hans en gaf ons op dat terrein een groeispuurt. We zijn hem zeer dankbaar. Ze krijgen vanochtend geen flessen wijn, maar we gaan begin deze week wel met elkaar uit eten. Voor het eerst in 10 jaar. Tamme Wiegersma is alvast de nieuwe secretaris en Tom Claessens staat ook in de coulissen om het gat te vullen. We verheugen ons op deze nieuwe bestuurskracht.

We krijgen met het jubileum nog genoeg preekjes over ons heen, dus nu tijd om te stoppen.

Ik wens jullie een Gezegend Nieuwjaar, een Zalig Nieuwjaar, un Bonne Annee en a happy New Year.

Henk Baars 5 januari 2020